

ע"פ 51/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט

ע"פ 51/20

לפני:

כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת י' וילנר

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
(כב' השופט הבכיר א' ואגו והשופטים א' אינפלד ו-א'
חזק) בתפ"ח 37712-09-18 מיום 19.11.2019

תאריך הישיבה:

ח' באדר התש"ף (4.3.2020)

בשם המערער:

עו"ד לימור רוט-חזן

בשם המשיבה:

עו"ד רוני זלושינסקי

פסק-דין

המערער הורשע בכתב אישום מתוקן שהוגש נגדו לאחר הודייתו במסגרת הסדר טיעון, שכלל ארבעה אישומים של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה, חלקם במספר הזדמנויות, אישום ניסיון לאינוס קטינה בת משפחה ואישום נוסף של מעשה מגונה בקטינה שאינה בת משפחה, במספר הזדמנויות. בכתב האישום יוחסו למערער עבירות מין כלפי קטינה

א' שהיא בת משפחה (אישומים 4-1) וקטינה ב' (אישום חמישי). המתחם שנקבע על ידי בית המשפט בהתייחס לקטינה א' הוא 7-16 שנים, ובהתייחס לקטינה ב' הוא 2-4 שנים. על המערער נגזרו 11 שנות מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעות.

על כך נסב הערעור שלפנינו. באת כוח המערער, שטענה לפנינו בכתב ובעל פה בפירוט רב, סבורה כי המתחמים אינם משקפים את מדיניות הענישה, וכי העונש שנגזר חורג לחומרה מהמדיניות האמורה. לטעמה, לא ניתן משקל מספיק לקבלת האחריות מצד המערער, להיעדרו של עבר פלילי ולשיקולי שיקום. המדינה מצידה מבקשת להשאיר את עונש המאסר על כנו.

שקלנו את טיעוני הצדדים. איננו רואים לקבוע מסמרות בשאלת גבולות המתחמים, שכן גם אם נניח לצורך הדיון כי המתחמים מחמירים יתר על המידה, ובפרט בעניין העבירות שבוצעו כלפי מתלוננת ב', בסופו של יום, כפי שנאמר בפסיקתנו לא אחת, השאלה שעומדת לפנינו היא האם הענישה חורגת מהמדיניות הראויה שנקבעה בהלכה הפסוקה. לא מצאנו עילה להתערבות במקרה דנן. המעשים המגונים שבהם הורשע המערער במתלוננת א' הם ברף הגבוה, ולאורך פרק זמן לא מבוטל. המדובר בין היתר בליקוק איבר מין חשוף, חיכוך איבר מינו בישיבה כשהיא ללא בגדים ואף צילום המעשים באמצעות טלפון נייד. ניסיון האונס שבו הורשע המערער אף הוא ברף חומרה גבוה, כאשר המערער המשיך בניסיונות חדירה גם לאחר שהקטינה אמרה כי כואב לה, ורק לאחר בקשה נוספת חדל מניסיון החדירה והגיע לסיפוק בדרך אחרת.

עוצמת הפגיעה במתלוננות נלמדה מתסקיר נפגע עבירה שהוגש בעניין, ומפאת צנעת הפרט נמנע מלחזור על הדברים. אכן הפסיקה בעבירות כגון דא אינה עשויה מקשה אחת, והענישה בענייננו אינה על הצד הנמוך, אולם באיזון הכולל שבין שיקולי הענישה, לא מצאנו כי העונש שנגזר חורג ממדיניות הענישה הראויה במידה המצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, ח' באדר התש"ף (4.3.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט